

OTT, Ivan

Rodio se 24. srpnja 1934. u Zagrebu. Godine 1936. uzeo gaje sebi u obitelj stric u Karlovac, a 1939. preseljuje u Ljubljanu. Tu je završio osnovnu školu.

God. 1945. zajedno s brojnim slovenskim pučanstvom bježi pred partizanskim odredima u Austriju. Britanske postrojbe ih na prijevaru izručuj u jugoslavenskoj vojsci, tako da je i II-godišnji Ivan bio sudionik križnog puta Bleiburg-Celje-logor Teharje i svjedok partizanskih masovnih ubojstava, među kojima svoga strica i njegove žene. Sam je premješten iz logora Teharje u takozvani preodgoj ni dom "za djecu državnih neprijatelja" blizu Celja, gdje je završio prvi razred gimnazije.

Nakon toga su ga pronašli njegovi pravi roditelji i doveli k sebi u Zagreb. Tu je nastavio školovanje završivši gimnaziju, te nižu i srednju elektrotehničku školu. God. 1961. odlazi iz ekonomsko-političkih razloga u Njemačku, gdje se zapošljava i do danas radi u računalskim centrima tvrtaka AEG-a i Siemensa.

Ott je počeo redovito pisati, većinom novinarske članke, godine 1971., postajući inozemni suradnik listova "Sportskih novosti", "Vjesnika", "Večernjeg lista", "VUS-a", "Arene", "Vikenda" i još nekih. Dugo godina objavljivao je svoje priloge i drugdje u listovima kao što su, primjerice, slovenski "Delavec", albanska "Rilindija" i sarajevsko "Oslobođenje".

God. 1979. započeo je surađivati i do danas surađuje s njemačkim radio postajama SDR, DW i WDR.

Osim novinarskih priloga, kroz koje se provlače zapaženi literarni elementi, Ott objavljuje i kratke priče, a njegov roman "Ukradeno djetinjstvo" prevodi se na njemački i čeka hrvatsko i njemačko izdanje. Roman je objavljen na slovenskom pod naslovom "Ukradeno otroštvo" (Maribor 1991.), a obrađuje "Bleiburg slovenskog naroda". Izazvao je rasprave u slovenskoj literarnoj kritici, ali i u slovenskom parlamentu.